

## ÎNCHEIERE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Sveatoslav Moldovan  
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Velicu împotriva Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova, modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2011 în partea încasării salariului pentru absența forțată de la lucru, prin micșorarea sumei încasate, casată hotărârea în partea încasării taxei de stat și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea taxei de stat, în rest hotărârea a fost menținută

constată:

La 09 iunie 2010, Tudor Velicu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin Ordinul nr. 905-p-259 din 07 septembrie 2009 al Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, din data de 28 septembrie 2009 el a fost angajat în funcția de administrator, șofer al Misiunii Diplomatiei a Republicii Moldova pe lângă Comunitățile Europene, pentru o perioadă de trei ani cu salariul de funcție de 540 lei.

Menționează că la 20 octombrie 2009, Direcția personal, Legislație și Contencios a Ministerului, în mod verbal l-a anunțat că Ordinul respectiv a fost abrogat, fără a prezenta ordinul abrogat pentru a lua cunoștință, așa cum prevede legislația muncii în vigoare.

Afirmă că de nenumărate ori s-a adresat Direcției personal, Legislație și Contencios pentru explicații cu privire la ilegalitatea eliberării din funcție, însă de fiecare dată nu primea nici un răspuns sau i se ofereau în mod verbal răspunsuri ambigue.

Sustine că eliberarea lui, la fel ca și angajarea, a fost urmată de o serie de încălcări a legislației muncii, și anume art. 65 alin. (1), art. 81 alin. (3), art. 66 alin. (5) Codul muncii.

Mai indică că la 30 aprilie 2010 s-a adresat pârâtului cu o cerere prealabilă prin care a solicitat, restabilirea în funcția în care a fost angajat cu efectuarea tuturor plăților salariale prevăzute de legislație.

Iar pârâtul prin scrisoarea nr. PC/09/7902 din 11 mai 2010 l-a informat doar despre faptul că el poate ridica carnetul de muncă de la Direcția Personal, Legislație și Contencios, ignorând celelalte cerințe expuse în cerere prealabilă.

Solicită restabilirea în funcția de administrator, șofer al Misiunii Diplomatice a Republicii Moldova pe lângă Comunitățile Europene cu efectuarea tuturor plăților salariale în legătură cu absența forțată de la serviciu și încasarea de la pârât a prejudiciului moral în mărime de cinci salarii medii lunare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2010 pricina a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 februarie 2011 acțiunea a fost admisă parțial, restabilit Tudor Velicu în funcția de administrator, șofer al Misiunii Diplomatice a Republicii Moldova pe lângă Comunitățile Europene, încasat de la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene în beneficiul lui Tudor Velicu salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 11512,80 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 2000 lei, cheltuielile pentru judecarea pricinii în sumă de 3500 lei, încasat de la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 445,38 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2011 a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2012 a fost admis recursul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, casată integral decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, modificată hotărârea primei instanțe în partea încasării salariului pentru absența forțată de la lucru, încasat de la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM în beneficiul lui Tudor Velicu salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu începând cu 23 octombrie 2009 și până la 03 ianuarie 2011, în mărime de 10307 lei, casată hotărârea primei instanțe în partea încasării taxei de stat și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea taxei de stat, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 a fost restituit apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, în partea solicitării declarării nulității contractului individual de muncă și constatarea lipsei temeiurilor juridice din art. 330 Codul muncii, care ar putea obliga ministerul să achite în folosul lui Velicu Tudor salariul pentru perioada 30 septembrie 2009 – 10 februarie 2011, precum și a altor sume.

La 22 iulie 2013 Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești în partea încasării salariului pentru perioada

28 septembrie 2010 – 03 ianuarie 2011 (micșorarea sumei la 8296,38 lei) și reparării prejudiciului moral (micșorarea sumei prejudiciului la un salariu mediu lunar – 702 lei).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a admis încălcarea esențială a normelor de drept procedural și a aplicat eronat normele de drept material.

Consideră că prin admiterea acțiunii și încasarea de la Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM a salariului pentru absență forțată de la lucru, atât prima instanță, cât și instanța de apel a admis îmbogățirea fără justă cauză, deoarece Tudor Velicu, pentru aceeași perioadă de timp a încasat concomitent 2 salarii.

Susține că instanța de judecată era obligată să verifice dacă Tudor Velicu, în perioada 30 septembrie 2010 – 03 ianuarie 2011 a fost angajat în câmpul muncii la alt patron, iar repararea prejudiciului (a salariului pentru absența forțată de la serviciu) să fie făcută prin achitarea în folosul acestuia a diferenței de salariu de la locul de muncă precedent, Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM și locul de muncă unde a fost angajat în perioada menționată, SRL „Moldasig”.

Cu referire la art. 330 Codul muncii, invocă că instanțele de judecată au neglijat argumentele Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, precum că Tudor Velicu, în perioada 01 octombrie 2010 – 03 ianuarie 2011 a fost angajat în câmpul muncii, considerând că acest fapt demonstrează că ultimul nu a fost privat de posibilitatea de a munci.

Afirmă că Tudor Velicu putea să beneficieze de compensarea salariului doar pentru perioada 07 septembrie 2009 - 27 septembrie 2010, ceea ce constituie suma de 8296,38 lei, adică 540 lei (salariu) + 162 (30% vechime în muncă) = 702 lei/lună, o zi constituind - 31,91 lei; 702 lei x 11 luni = 7722 lei + 574,38 lei (18 zile lucrătoare în perioada 01-27 septembrie 2010).

Referitor la prejudiciul moral, consideră că acesta este exagerat de mare.

Indică că prima instanță a reținut că lui Tudor Velicu nu i s-a eliberat carnetul de muncă.

Menționează că eliberarea carnetului de muncă este atât o obligație a angajatorului pentru eliberare a acestuia, cât și o îndatorire a angajatului de a se adresa pentru eliberarea carnetului în conform art. 66 alin. (5) Codul muncii.

Susține că Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM nu a reținut și nu a refuzat în nici un fel carnetul de muncă a lui Tudor Velicu, acesta refuzând orice formă de comunicare cu Ministerul într-o perioadă de 8 luni.

Consideră că sunt lipsite de orice temei hotărârile judecătorești în partea încasării cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 2000 lei și că este necesar de minimizat până la un salariu mediu lunar în conformitate cu art. 90 alin. (3) Codul muncii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Sveatoslav Moldovan  
Iurie Bejenaru